

UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE GRIGORE T. POPA IAȘI

Str. Universității nr.16, 700115, Iași, România
www.umfiasi.ro

COMUNICAT DE PRESĂ

10 martie 2021

Jurnal de pandemie în minunata lume Erasmus

Ca în fiecare an, Prorectoratul Relații Internaționale din cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași a organizat o sesiune de informări privind mobilitățile Erasmus, la care au participat și studenți care au făcut parte din acest program și care au împărtășit din experiențele lor din diverse centre universitare din Europa. În anul 2019-2020, 88 de studenți au devenit ambasadori Erasmus în lume: 63 studenți cu mobilități studii și 25 cu mobilități plasament (practica în vara anului 2019). Doar doi dintre aceștia au invocat caz de forță majoră și s-au întors din Bulgaria după trei săptămâni de mobilitate, când urmau să se închidă granițele. Concluzia întâlnirii: chiar și în vreme de pandemie, Erasmus a rămas acea ocazie unică în viață de a explora în profunzime o altă cultură, de a depăși bariere lingvistice, de a-ți face noi prieteni și de a cunoaște practica medicală din altă țară.

În România, Erasmus a apărut în urmă cu 24 de ani, iar Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași a împlinit 21 ani - cam cât vârsta celor care au venit să povestească colegilor mai mici ce a însemnat pentru ei viața de student în altă țară. Amfitrionii sesiunii de informări „Erasmus+” care a avut loc miercuri, 10 martie a.c., în Aula „George Emil Palade” a UMF Iași, au fost prof. univ. dr. Liliana Foia, prorector Relații Internaționale, Mihaela Sirotta - secretar Relații Internaționale, prof. univ. dr. Camelia Bogdănici, responsabil Erasmus la nivel de Universitate, prof. univ. dr. Cornelia Amălinei, coordonator Erasmus al Facultății de Medicină, prof. univ. dr. Georgiana Taușer - coordonator Erasmus Facultatea de

BIROUL DE COMUNICARE ȘI MARKETING UNIVERSITAR
tel +40 232 301 843
comunicare@umfiasi.ro

Farmacie și conf. Cristina Popa, coordonator Erasmus al Facultății de Medicină Dentară.

Prof. univ. dr. Liliana Foia a subliniat cât de benefică a fost continuarea acestui program într-un an atipic, „când întreaga planetă a resetat anumite activități”, iar prof. univ. dr. Camelia Bogdănici a mărturisit cât de impresionată a fost de studenții Erasmus „care au participat inclusiv la cursurile noastre online de anul trecut”. Mihaela Sirotta, secretar Biroul Erasmus +, a prezentat studenților un ghid complet al programului, de la ce trebuie să conțină dosarul de înscriere, până la universitățile cu care UMF Iași a încheiat acorduri de colaborare pentru bursele de studiu și plasament Erasmus 2021-2022.

„Erasmus este un program de succes, care reprezintă mai mult decât participarea la stagii de practică și studiu în alte țări. Chiar și în plină pandemie, cu restricții și cu trecerea în online, studenții noștri s-au putut bucura de experiența unică a cunoașterii unor alte culturi și mentalități, dar și una inițiativă și de maturizare, pentru că nu e ușor să-ți porți singur de grijă într-o țară străină”, a subliniat și prof. univ. dr. Viorel Scripcariu, rectorul Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași.

Erasmusii au prezentat informații utile despre țară, universitate, viața de zi cu zi - cazare, transport, detalii „tehnice” despre sistemul de învățământ și de sănătate (orarul, structura modulelor, relația profesor - student), dar și despre problemele întâmpinate. Una peste alta, fiecare experiență a fost împărtășită cu entuziasm, oriunde i-a purtat Erasmus în lume, la Sofia, Dijon, Freiburg sau Roma.

Amintiri din „Studentski grad”

Deși inițial nu era convins că nu e cea mai bună opțiune, Mihai și-a dat seama că Bulgaria înseamnă mult mai mult decât Nisipurile de Aur. A descoperit Sofia, un oraș superb, mai mare ca Bucureștiul, situat în munți, s-a simțit confortabil în camera de cămin din „Studentski grad” (campusul universitar) și a fost încântat de traficul fluid. În plus, i-a plăcut că sistemul lor universitar oferă studenților mai mult timp liber, astfel că o dată la două weekend-uri putea să meargă și la ski. Din cauza pandemiei, nu a reușit să facă decât stagiul de practică de neurologie, dar asta nu l-a împiedicat să se bucure de experiența Erasmus. Coșul zilnic în Bulgaria costă aproximativ la fel ca cel din România, iar pe camera de cămin, cu baie în cameră, dădea lunar 60 de euro. Când a ajuns acolo, gardianul l-a întâmpinat cu: „Bună dimineața, Silviu!”. În schimb, a fost dezamăgit că bulgarii nu prea știu engleză, dar și-a făcut mulți prieteni străini, în special greci, astfel că „la vară merg la Atena, la un prieten”.

Traian și Radu au plecat cu bursă Erasmus în urmă cu doi ani, astfel că s-au putut bucura fără „restricții de farmecul Lombardiei. Au studiat un semestru la universitatea cu cel mai mare număr de studenți din Europa - Universitatea Sapienza, din Roma, fondată în 1303 și au urmat stagiile și cursurile la Sant'Andrea. Una dintre problemele cu care s-au confruntat a fost găsirea unui loc de cazare, pentru că Universitatea nu are suficiente locuri la cămin pentru propriii studenți, darămite pentru studenții Erasmus”. După o perioadă de căutări, au găsit un apartament cu 650 de euro pe lună, iar masa o luau la cantină, alături de doctori și asistenți, beneficiind de reducere pentru studenți. În spitalul regional cu 18 secții, „fiecare student avea propriul vestiar”, iar la universitate orele se desfășurau ca la liceu - fiecare an avea propriul amfiteatru și profesorii veneau pe rând.

Cristiana a fost anul trecut în Germania, în „orașul cu cele mai multe zile însorite din an - Freiburg”. Germania este una dintre puținele țări în care nu poți alege să stai doar un semestru, trebuie să parcurgi întregul an universitar, astfel că „am stat zece luni - un semestru l-am prins online, dar în primul semestru am făcut atâtea lucruri, atât în spital, cât și la școală, încât nu pot să zic că pandemia mi-a furat foarte multe lucruri”. Cu bicicleta - vehiculul preferat al locuitorilor din Freiburg, Cristiana se deplasa peste tot, la spital, cămin sau bibliotecă. „Există posibilitatea de a face practică în spitale și este un asistent arondat la doi, trei studenți. Înveți foarte multe, de la procedurile banale, de luat sânge sau electrocardiografie, până la endoscopie. Aveam parte de vizite cu rezidenții, cu medicul specialist, cu medicul primar. Aveam consulturi pe secție, în ambulatoriu... Ceea ce mi-a plăcut cel mai mult este că ne-a dat voie să intrăm în operații și am fost chiar mâna a doua”, a detaliat Cristiana.

Nici Dragoș, care a prins pandemia în plin ca Erasmus, nu regretă experiența poloneză, mai ales că a trăit-o împreună cu soția sa. „Când am ajuns erau doar 600 de cazuri, dar apoi am prins doar un singur stagiul în spital și a venit pandemia, cu lockdown. Am făcut în sistem hibrid, cu jumătate de stagii online, dar apoi am revenit în spital - am făcut chirurgia și am avut acces în sala de operație, am avut ocazia să vedem câmpul operator aproape”. „Stagiile s-au desfășurat modular, câte o materie se preda două- trei săptămâni apoi în ultima zi de stagiul era examen - test grilă sau examen față în față”, a mai povestit Dragoș.

„La ei nu există noțiunea de stagiul online”

Bianca a fost plecată în Spania la Salamanca, una dintre cele mai vechi universități din lume, și a descoperit un oraș fermecător, cu arhitectură deosebită, vibrând de studenți. Dacă ar fi ales căminul, care este obligatoriu cu pensiune completă sau demipensiune, ar fi costat-o în jur de 1000 de euro pe lună, dar a preferat să împartă un apartament cu o colegă din România și cu două tinere din Columbia, astfel că a plătit doar 260 de euro. Coșul zilnic era accesibil, iar pe transport nu a dat niciun ban. „Orașul e mic comparativ cu Roma sau Paris și se poate ajunge oriunde pe jos. Până la facultate și spital făceam un sfert de oră pe jos. Eu am fost plecată în urmă cu un an și jumătate și am putut să ne alegem patru materii pe care le-am făcut, prin rotație, la spital”.

Alex este unul dintre „norocoșii” care au prins două burse Erasmus, ambele în Franța: „Semestrul acesta am fost în Dijon, iar anul trecut în Amiens. În Dijon sunt șase luni de stagiul, adică poți să-ți alegi șase materii. În fiecare lună poți face câte o materie și mergi la spital la stagiul respectiv. Eu nu am putut face medicină legală din cauza pandemiei, dar mi-am ales în schimb geriatria și medicina de familie. Programul începe la 8.30, mergi în spital, lucrezi în echipă cu un rezident și cu un cadru medical și eventual cu un alt student francez. Dacă ești în anul VI, stagiile le faci până la prânz, dar în anul V stăteam toată ziua la spital și, practic, ești evaluat pe parcursul întregului stagiul. Intrările le fac studenții și apoi doctorul te întreabă de fiecare dată ce diagnostic ai pune sau ce investigații paraclinice ai alege la acel pacient”. Pandemia a complicat lucrurile, mai ales din octombrie, când Franța a intrat în stare de urgență. „Dar chiar și așa, noi am continuat stagiile la spital, pentru că la ei nu există noțiunea de stagiul online. Doar studenții de anul III nu au mai fost primiți, dar ceilalți au continuat să meargă la spital. Au continuat și activitățile sportive, care sunt gratuite: înot, scufundări, tenis, fotbal”. Restaurantele erau închise, dar

oricum Alex mânca la cantina din campusul universitar, unde o masă costa 3 euro, iar în ultimele luni, doar un euro.

Mai multe informații despre Programul Erasmus găsiți pe [site-ul universității](#).